

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

In Tertio Libro Ecclesiasticae Historiae Evagrii Scholastici haec
continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΤΟΜΩ ΤΗΣ ΕΠ

κλησιαστικῆς ἱστορίας διαγράμματα χρονολογητικά.

- α'. Περί τῆς βασιλείας ζήνων Θ , καὶ τῆς βίης αὐτοῦ.
- β'. Περί ἐφόδων βαρβαρικῶν, ἐν τε τῇ ἑω καὶ τῇ δ'ύσει.
- γ'. Περί τῆς τυρανίδος βασιλίσκου, καὶ φυγῆς ζήνων Θ .
- δ'. Ὡς τιμόθεον αἰλιερὸν ὀβασιλίσκος ἀνεκαλέσατο, καὶ πεισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκυκλίω
Ἐπιστολὰς εἰς ἀθήτησιν τὸν καλχηδόνι συνόδου παντοχρῆσταπέσειλε.
- ε'. Περί τῶν συνθεμένων τοῖς ἐγκυκλίω βασιλίσκου, καὶ τῶν σμύδοι ἀθελισαίων.
- ς'. Ὡς ἔαλιερες τιμόθεος τῶν ἀλεξανδρέων ἄπολαβόν Θ , καὶ τῇ ἐφεσίω τὸ πάλαι
ἀρχικὸν δίκαιον ἄποδόντος, ἀναθέματι τὴν ἐν καλχηδόνι σύνοδον καθύπερθε
βαλεν.
- ζ'. Ὡς τῶν μοναχῶν ἀκακίη γνώμη σασιαζάνων, φοβηθεὶς ὀβασιλίσκος ἐκαταλείπει
τὰ πρῶτερον γράμματα ἐξαπέσειλεν ἀνεγκυκλία.
- η'. Περί τῆς ἐπανόδου ζήνων Θ .
- θ'. Ὡς μὲν τὸν θάνατον βασιλίσκου, οἱ τ' ἀσίας ἐπίσκοποι τὸν ἀκάκιον ἡμετέρας
μετανοίας βιβλίον ἐπέδεδόκασιν, οἷς ἐξήμαρτον τὴν ἐν καλχηδόνι σύνοδον ἀπέ
τήσαντες.
- ι'. Περί τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ Ἐπισκοποσάντων.
- ια'. Ὡς ὀβασιλίδης ζήνων ἐβαλῆθη τὸν αἰλιερὸν διώξαι, διὰ τὴν γῆρας αὐτὸν καὶ
λεήσας εἰασέ, καὶ ὡς αὐτὸς τελευτήσων Θ , πέτρον Θ ὀμογῶδες πρὸς τὸν ἀλεξαν
δρέων κεχειρόσθηται τιμόθεον Θ ἢ ὀμὲν πρὸς ἄλλοις νεύματι τῆς βασιλείας, τὸν τὸ
ἀλεξανδρέων θρόνον κατέλαβεν.
- ιβ'. Περί ἰωάννου Θ μὲν τιμόθεον τ' ἀλεξανδρέων τὸς οἰακας καλαχρόν Θ , ὅπως τε το
νον ὀ ζήνων ὡς ἐπορκήσαντα ἀπελαύνει, πέτρον Θ τὰ μογῶ τὴν ἀλεξανδρέων ἐγ
χειρίζει.
- ιγ'. Ὡς πέτρον Θ ὀμογῶδες δέχετ' τὸ ἐνωλικὸν ζήνων Θ , καὶ τοῖς διὰ πρὸς εἰς συνάπτησιν
ιδ'. Περί τῆς λεγομένης ἐνωλικῆς ζήνων Θ .
- ιε'. Ὡς ἰωάννης ὀ ἀλεξανδρείας καλεθῶν ἐν Ῥώμῃ, πείθει συμπλίκιον πρὸς ζήνων
καθ' ἑαυτῶν συμβάσειν γράμματα ζήνωνι.
- ισ'. Περί καλανδίου Θ Ἐαντιοχείας, ὅτι ἐξορία καλεσθεὶς διὰ τὴν πρὸς ἄλλοις
καὶ λέοντιον ὑπὸ νοθεύσαν Φιλίαν Θ ὡς πέτρον Θ ὀ κναφθὸς ἠνώσθη τῶ μογῶ, καὶ
τῶ κωνσταντινῆ πόλεως, καὶ τῶ ἱεροσολύμων.
- ιζ'. Περί ὧν ἔγραψε πέτρον Θ ἀκακίω δεξαμένω τῶ ἐν καλχηδόνι σμύδοι.
- ιη'. Ὅπως ἰωάννης ὀ ἀλεξανδρείας πείθει Φίληκιν τῶ πάπα Ῥώμης καθάρισσιν ἀκα
κίω τῶ κωνσταντινῆ πόλεως πέμψαι.
- ιθ'. Περί κυρίλλου ἡγεμένης μονῆς τῶν ἀκοιμητῶν, ὅπως πρὸς Ῥώμην ἀπέσειλε πρὸς
Φίληκιν πνας, ἐνάγων αὐτὸν πρὸς ἐκδικησιν τῶν τολμωμένων καὶ τ' ἰσείας.
- κ'. Περί ὧν ἔγραψε Φίληξ πρὸς ζήωνα, καὶ αὐτὸν πάλιν ζήνων πρὸς Φίληκα.
- κα'. Ὡς συμεώνης μοναχὸς μονῆς τῶν ἀκοιμητῶν εἰς Ῥώμην καλεθῶν, τὸς ἐν κων
σταντινῆ πόλει δόπος ἀλένας ἐπισκόπος πρὸς Ῥωμαίων διήλεγξε κοινωνήσαντας
τοῖς αἰρετικοῖς καὶ ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ κοινωνήσαντες πείρω, πρὸς Ῥωμαίων καθηρέτσαντες.
- κβ'. Περί τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ κινήσειων καὶ ἐν διαφόροις ἔσοποις, χάριν τ' ἐν καλχηδόνι
σμύδοι.
- κγ'. Περί τῆς φρασίτου καὶ εὐφήμου τῶν κωνσταντινῆ πολιτῶν, ὅτι ἀθανασίος καὶ ἰωάννης
ἀλεξανδρέων, καὶ παλλαδίας ὀ φλασιανῶ τῶν ἀντιοχεῶν, καὶ ἑτέρων πνων.
- κδ'. Περί τῆς ἀναγέσεως δωματῶν συγγράμματος βερνίκου τ' βασιλίδ Θ .

- κδ. Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως Θεοδορίου Ἐσκήτου, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.
 κε. Περὶ τῆς μαρκιανῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὅσα αὐτῇ ἐγένοντο.
 κς. Περὶ τῆς τυραννίδος Ἰλλυρίας καὶ Λεοντίου.
 κζ. Περὶ μαμμιανῆς, ἑξ ἔργων αὐτῆς.
 κη. Περὶ τῆς τελευτῆς Ζήνωνος, καὶ τῆς ἀναρρήσεως ἀναστασίας.
 κθ. Περὶ ἀναστασίας τῆς βασιλέως, καὶ ὡς διὰ τὸ μὴ βάλειν τὸν καινὸν μὲν τὴν αὐτῆς ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀσπασιν, μυρίων ἑξαχθῶν αἰ ἀνατῶν οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας ἐνεπλήθησαν, πολλοὶ τε τῶν Ἐπισκόπων διὰ τῆς οὐκ ἐβλήθησαν.
 λα. Ἐπιστολὴ τῶν μοναχῶν παλαισῶν πρὸς ἀλκίωνα αὐτῆς μοναχῶν ξεναίε ἐπέ-
 ρων τινῶν.
 λβ. Περὶ τῆς ἐκβολῆς μακεδονίης Ἐκωνσάντων πόλεως, καὶ φλαβιανῆς ἀντιοχείας.
 λγ. Περὶ σεβήρου Ἐπισκόπου ἀντιοχείας.
 λδ. Περὶ τῆς πεμφθείσης αὐτῶν κατὰ αἰρέσεως ὑπὸ κοσμῶν καὶ σεβηριανῶν.
 λε. Περὶ τῆς τῶν τυραννῶν ἰσαύρων κατὰ αἰρέσεως.
 λς. Περὶ τῶν σκηνηίων βαρβάρων, ὡς ἐπέσαντο πρὸς Ῥωμαίους.
 λς. Περὶ τῆς ἐν ἀβίδῃ πολιτοεξέλιξης, καὶ κίσεως τῆς δέρας.
 λη. Περὶ τῆς μακρῆς τείχεως.
 λθ. Περὶ τῆς λεγομένης χρυσασφύρας, ὡς ἀνείλεν αὐτὸν ἀναστασία.
 μ. Περὶ τῆς ἐπίστασης Ζώσιμου, καὶ τῆς χρυσασφύρας, καὶ κωνσταντίνου τῆς βασιλέως.
 μα. Ἀπόστασις πρὸς Ζώσιμον ἐφ' οἷς ἐβλάσφημησε κωνσταντῖνον καὶ χριστιανούς.
 μβ. Περὶ τῆς χρυσοτελείας.
 μγ. Περὶ τῆς τυραννίδος Βιταλιανῆς.
 μδ. Ὡς ἀναστασίας ἐν τῷ τετρακοντῷ ἔτη, ὁ σαυραθείς δι' ἡμᾶς βεληθέντος
 πρὸς αὐτὸν, ἐστὶς ἐν τῷ δήμῳ καὶ ταραχῇ γέγονεν ὅπως φοβηθείς, ὑποκε-
 ναμῆτο τὰ πένωσιν, ταχὺ τὰς γνώμας ἔδῃ μετὰ βίβαλε.
 με. Περὶ τῆς θανάτου ἀναστασίας.

IN TERTIO LIBRO ECCLESIASTICÆ HISTO-
 riæ Evagrii Scholastici hæc continen-
 tur.

- CAP. I. De Imperio Zenonis, deque ejusdem vita.
 II. De Barbarorum incurfionibus, tam in Orientis, quàm in Occidentis partibus.
 III. De Tyrannide Basilisci & de Zenonis fuga.
 IV. Quomodo Basiliscus Timotheum Ælurum revocaverit, & ab eodem inductus, circularis Epistolas ad everfionem Chalcedonenfis Synodi quaquaverfum mi-
 ferit.
 V. De his, qui circularibus Basilisci litteris confenserunt & Synodum rejecerunt.
 VI. Quomodo Timotheus Ælurus, Alexandrino Episcopatu recuperato, Ephesio-
 rum Ecclesiæ jus Patriarchicum restituit, & Chalcedonenfem Synodum ana-
 thematizavit.
 VII. Quomodo Basiliscus, cum Monachi impulsu Acacii seditionem moviffent, timo-
 re perculfus contrarias prioribus Encyclicis litteras promulgavit.
 VIII. De reditu Zenonis.
 IX. Quomodo post mortem Basilisci, Episcopi Asiæ ut Acacium placarent, libellum
 pœnitentiæ ei porrexerunt, veniam petentes quod Chalcedonenfem Synodum
 damnaffent.
 X. De iis, qui Antiochiæ Episcopatum gessere.
 XI. Quomodo Zeno cum Ælurum persequi voluiffet, ob senectutem eum misera-
 tus dimiffit. Et ut post mortem ejusdem Æluri, Petrus Mongus ab Alexan-
 drinis ordinatus est: Timotheus verò successor Proterii, juffi Imperatoris fe-
 dem Alexandrinam obtinuit.

- XII. De Joanne, qui Episcopum Alexandriae post Timotheum gubernavit. Quo-
modo eum Zeno tanquam perjurum ejecit, & Petro Mongo eandem
dem restituit.
- XIII. Quomodo Petrus Mongus Henoticum Zenonis amplexus est, & Proterian-
se conjunxit.
- XIV. Zenonis Henoticum sive Unitivum edictum.
- XV. Quomodo Joannes Alexandriae Episcopus Romam veniens persuasit Sim-
plicio, ut ad Zenonem scriberet de iis, quae acciderant: & quid Zeno
scripserit.
- XVI. De Calendione Antiochiae Episcopo. Utque exilio damnatus sit ob am-
tiam quam cum illo & Leontio habuisse credebatur. Item quomodo
Petrus Fullo Mongo & Episcopis Constantinopolis & Hierosolyma-
rum sociatus fuerit.
- XVII. De his, quae Petrus scripsit ad Acacium, qui Chalcedonensem Synodum
susceperat.
- XVIII. Quomodo Joannes Alexandrinus Episcopus Felici Papae persuaserit, ut depo-
sitionis libellum mitteret Acacio Constantinopolitano.
- XIX. De Cyrillo Praeposito Monasterii Acaemitenisum: Quomodo Romam ad Fe-
licem quosdam direxerit, incitans illum ut ea, quae adversus fidem con-
missa erant, ulcisceretur.
- XX. De iis, quae Felix ad Zenonem, & Zeno ad Felicem scripsit.
- XXI. Quomodo Symeon Monachus Acaemitenisus, Romam veniens, Legatos Ec-
clesiae Romanae, qui Constantinopolim venerant, coarguit, quod cum he-
reticis communicassent: & quomodo Legati & omnes communicantes
Petri a Romanis depositi sint.
- XXII. De turbis, quae Alexandriae & variis in locis excitatae sunt ob Chalcedonense
Concilium.
- XXIII. De Fravita & Euphemio Constantinopolis Episcopis: & de Athanasio ac Jo-
anne Alexandrinis: & de Palladio ac Flaviano Antiochenis: item de aliis
quibusdam.
- XXIV. De sede Armati, qui cognatus fuit Verinae Augustae.
- XXV. De Theodorici Scythae rebellionem, deque ejusdem interitu.
- XXVI. De rebellionem Marciani, & quidem eundem acciderit.
- XXVII. De Tyrannide Illi ac Leontii.
- XXVIII. De Mammiano, & de operibus ab eo constructis.
- XXIX. De Zenonis obitu, & de Anastasii Imperatoris nuncupatione.
- XXX. De Anastasio Imperatore: & quomodo, cum ille nihil in Ecclesiastico statu
sineret innovari, totius orbis Ecclesiae innumeris perturbationibus reple-
tae sunt, multique Episcopi eam ob causam expulsi.
- XXXI. Epistola Monachorum Palaestinae ad Alcisonem de Xenania Monacho & de aliis
quibusdam.
- XXXII. De expulsionem Macedonii Constantinopolitani Episcopi, & Flaviani Antio-
cheni.
- XXXIII. De Severo Episcopo Antiochiae.
- XXXIV. De libello depositionis ad eundem Severum misso a Cosma & Severiano.
- XXXV. De extincta Isaurorum Tyrannide.
- XXXVI. Quomodo Saraceni pacem cum Romanis fecerunt.
- XXXVII. De expugnationem Amidae, & de conditu urbis Daras.
- XXXVIII. De Longo muro.
- XXXIX. De Vectigali, quod Chyrfargyrum vocant, & quomodo sublatum sit ab Ana-
stasio.
- XL. De his, quae Zosimus scripsit de Chyrfargyro & de Constantino Impera-
tore.
- XLI. Investura in Zosimum ob ejus in Constantinum & Christianos male-
dicta.
- XLII. De Auraria pensione.
- XLIII. De Vitaliani Tyrannide.
- XLIV. Quomodo ingens seditio in populo excitata sit, cum Anastasius in Hymno
Trifragio has voces addere voluisset: Qui crucifixus est pro nobis. Quod

metuens Anastasius, simulatione usus, statim plebis animos commutavit.
Item de Obitu ejusdem Anastasii.

ΕΥΑΓΓΡΙΟΥ ΕΥΑΓΡΙΑ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙ-
ΦΑΝΕΩΣSCHOLASTICI EPI-
PHANIENSIS

καὶ δὲ ἐπαρχῶν

Et ex Praefectis

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣECCLESIASTICÆ
HISTORIÆ

Τόμ.ο τέτ.ο.

LIBER III.

Κεφ. α΄.

CAPUT I.

Περὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, καὶ τῆς βίης
αὐτοῦ.De Imperio Zenonis, deque ejusdem
vita.

Ζήνων δὲ, ἐπὶ τῷ βασιλείᾳ τῆς πα-
τρὸς ὁ τελευτήσας μόνον ἀπει-
κάλετο, ὡς περὶ οὐκ οἰόμενος τῶν ὄλων ἐγ-
κερῆς γινώσκειν, εἰ μὴ καὶ πάσαις ταῖς
ἐπιθέταις ἡδοναῖς μετ' ἄξιας ἐπέξελθοι,
τοῦτον ἐκ περιουσιῶν ἑαυτὸν ταῖς ἐπιθέ-
σεσι τῶν ἐπιθυμιῶν ἐκδέδωκεν, ὡς μη-
δὲν αὐτὸν ἐπιγινώσκον τῶν ἀπρεπειῶν τε καὶ ἀθέσ-
μων ἀλλ' ἔτις τέτοις ἐμπολιτεύεσθαι,
ὡς τὸ σκοπῶς ταῦτα καὶ ἐν παρρησίᾳ
γίνεσθαι, χαμῆς εἶναι νομίζον. τὸ δὲ
γε ἀναφανδὸν καὶ ὡς περὶ ἐξ ἀπόπτης, βα-
σιλικὸν, καὶ ἀυτοκράτορι μόνον πρέπον κα-
κῶς καὶ δειλοπρεπῶς κρίνας, οὐκ ἐξ ὧν
ἐτέρων κρατεῖν πέφυκεν, ὁ ἀυτοκράτωρ
γινώσκειται. ἀλλ' ἐξ ὧν ἑαυτὸν πρῶτον ἀρ-
χὴν τε καὶ κεραίαν, μηδὲν τῶν ἀτόπων παρ-
εσθυσιν ἑαυτὸν διδῶν, ἔτις δὲ ἀνάλωτος
ταῖς ἀκρεσίαις ἐπαρχῶν, ὡς ζῶν ἀγαλ-
μα τῶν δειλῶν εἶναι πρὸς μίμησιν, ἐκ-
παιδῶν τὸ ὑπήκοον, ὁ δὲ ταῖς ἡδοναῖς
ἑαυτὸν ἀνοίγνυς, λέληθε κατὰ σμικρὸν δὲ
ἀλλ' αἰχμῆς δορυάλωτος ἀνάπαιτος γι-
νόμενος, δεσποθείας συχρᾶς ἀμείβων, ἴσα τῶν
ἀχρεῖς τῶν δειλῶν ἔπερ ἀναριθμήτοις τῶν
ἡδονῶν αἰ δεσποῖναι κατέθεσσαν, ἡκιστα πέ-
ρας τῆς συνεχείας τῆς τῆς σφῶν ἀλληλεχρίας

AT Zeno, simulatque mortuo ipfi-
us filio solus imperium obtinuit,
quali persuasum habens se nequaquam
summo imperio præditum esse, nisi in
omne genus libidinis, quodcunque ob-
vium esset, summa cum licentia effun-
deretur: statim ab ipso exordio illece-
bris cupiditatum ita se totum dedit,
ut nihil esset tam turpe tamque illicitum,
quod impetum ejus cohiberet. Sed sic in
flagitiis volutabatur, ut clam
quidem ac remotis arbitris ea com-
mittere, vile ac plebejum existima-
ret: palam verò & sub oculis omni-
um ea patrare, regium quiddam &
Imperatore dignum censeret. Ve-
rum hac in re perperam, ac profus
fervorum more judicavit. Neque e-
nim Imperator ex eo, quòd aliis im-
perat, dignoscitur, sed ex eo, quòd
se ipse regit atque moderatur, nihil
pravi sinens in animum suum irrepe-
re: Sed adversus libidines adeo in-
victus, ut spirans quædam imago
virtutis esse videatur, subditos om-
nes ad imitationem sui erudiens. Is
verò, qui voluptatibus se mancipa-
verit, paulatim imprudens efficitur
servus turpissimus & captivus, nul-
la unquam pecunia redimendus: tan-
quam inutilia mancipia, multos sub-
inde Dominos mutans. Quippe
innumerabiles voluptates, ejus domi-
næ efficiuntur, quæ continuatæ ac si-
bi invicem succedentes, nunquam exi-

Ττ 3